

Curtea Supremă de Justiție

D E C I Z I E

08 februarie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Anatolie Țurcan,

Judecători – Ion Druță, Mariana Pitic, Dumitru Mardari, Iurie Bejenaru

judecând, fără citarea părților, recursurile ordinare declarate de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău și de reprezentantul părții vătămate ÎS „Calea Ferată din Moldova”, Iurii Topala, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 februarie 2017, în cauza penală în privința lui

Babliuc Eduard Xxxxx, născut la xxxxx, domiciliat în Xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 23.06.2011 - 11.01.2013;

Instanța de apel: 26.04.2013 - 12.12.2013;

Instanța de recurs: 01.04.2014 - 01.07.2014;

Instanța de apel: 20.06.2014 - 29.06.2015;

Instanța de recurs: 23.11.2016 - 17.05.2016;

Instanța de apel: 28.06.2016 - 16.02.2017;

Instanța de recurs: 31.10.2017 – 08.02.2018.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 11 ianuarie 2013, Babliuc Eduard a fost achitat de sub învinuirea în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.328 alin.(3) lit. d) Cod penal, din motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

2. De către organul de urmărire penală, Babliuc Eduard a fost învinuit în faptul că, activând în calitate de administrator al Palatului de Cultură al Feroviarilor, subdiviziune a ÎS „Calea Ferată din Moldova”, numit în această funcție în baza ordinului nr.388 din 09 iulie 2003, fiind persoană cu funcție de răspundere, căreia în virtutea fișei postului, i-au fost acordate drepturi și obligațiuni în vederea exercitării funcției de administrare a proprietății de stat, a comis infracțiunea de depășire a atribuțiilor de serviciu, în următoarele circumstanțe:

Conform fișei postului, fiind obligat să verifice respectarea condițiilor prevăzute în contractele de locațiune cu privire la spațiile și teritoriul aferent Palatului de Cultură al Feroviarilor închiriate, nefiind în drept să transmită în folosință sau să încheie careva contracte de locațiune cu privire la aceste spatii, intenționat depășind limitele drepturilor și obligațiilor sale de serviciu, în perioada anilor 2008-2010, cunoscând despre inexistența a careva contracte de locațiune încheiate în procedură legală, a transmis în folosință, în blocul nr.3 al Palatului de Cultură al Feroviarilor, biroul nr.35, cu suprafața de 30,1 m.p., asociației „Euro-

Moldova Art”, proiectul republican „Caravela Culturii” pe o perioadă de 16 luni și biroul nr.21 cu suprafața totală de 77,5 m.p., pe o perioadă de 2 ani cet. Suruceanu Ion, prin ce a cauzat ÎS „Calea Ferată din Moldova” un prejudiciu material estimat, conform calculelor efectuate, prin neachitare de către Asociația „Euro-Moldova Art”, proiectul republican „Caravela Culturii” a sumei de 12 673,95 lei - contravaloarea chiriei și 4 904,9 lei - costul utilităților și de către cet. Suruceanu Ion a sumei de 185 795,50 lei - contravaloarea chiriei și 12 614,75 lei - costul utilităților.

Ca urmare a acțiunilor cet. Babliuc Eduard, ÎS „Calea Ferată din Moldova” i-a fost adus un prejudiciu material în sumă de 215 989,10 lei, ce constituie proporții deosebit de mari, soldându-se cu urmări grave prin ratarea venitului menționat.

3. Procurorul a înaintat apel prin care a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Babliuc Eduard să fie recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.328 alin.(3) lit. d) Cod penal.

În motivarea apelului, procurorul a invocat ilegalitatea sentinței adoptate, afirmând că prima instanță nu a dat apreciere corespunzătoare probelor administrate în cauză și prezentate în sprijinul învinuirii, în conformitate cu prevederile art.101 Cod de procedură penală, probe care confirmă vinovăția inculpatului Babliuc Eduard în săvârșirea infracțiunii imputate.

Acuzarea a considerat incorectă afirmația primei instanțe, precum că, infracțiunea imputată inculpatului poate fi săvârșită numai prin acțiune, deoarece transmiterea suprafețelor menționate în folosință în lipsa contractelor de locațiune reprezintă o acțiune și nu inacțiune.

Totodată, nu este întemeiat nici argumentul instanței, precum că Babliuc Eduard a primit indicații de la superiorul său, directorul ÎS „Calea Ferată din Moldova” Gagauz Miron, iar încheierea contractelor de locațiune era în competența șefului Secției de întreținere a edificiilor civile Chișinău ÎS „Calea Ferată din Moldova”, cu autorizarea și coordonarea conducerii ÎS „Calea Ferată din Moldova”, deoarece nici la etapa urmăririi penale și nici în urma cercetării judecătorești nu a fost stabilit faptul existenței unui ordin a conducerii ÎS „Calea Ferată din Moldova” referitor la transmiterea în locațiune cu titlu gratuit și fără întocmirea contractelor de locațiune a birourilor din cadrul Palatului de Cultură al Feroviarilor.

La fel, partea acuzării a considerat neîntemeiat și lipsit de suport juridic și argumentul instanței precum că, prin pretinsa depășire a atribuțiilor sale, inculpatul a cauzat daune în proporții deosebit de mari, soldate cu urmări grave în privința persoanei juridice în sumă de 215 989 lei, care de fapt nu au o probațiune certă și pertinentă, nefiind fundamentată pe careva calcule autentice și oficiale, deoarece prejudiciului cauzat de către Babliuc Eduard a fost calculat și stabilit de către secția de întreținere a edificiilor civile Chișinău ÎS „Calea Ferată din Moldova”, instituție abilitată cu dreptul de a calcula cuantumul chiriei și utilităților din Palatul de Cultură al Feroviarilor, conform formulei de calcul a utilităților și chiriei la întreprinderile de stat care este stabilită în Legea bugetului Republicii Moldova.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 decembrie 2013, a fost respins ca nefondat apelul procurorului, cu menținerea sentinței.

Pentru a se pronunța, instanța de apel a menționat că, prima instanță, în temeiul probelor acumulate corect a concluzionat, că învinuirea adusă lui Eduard

Babliuc nu este bazată pe probe directe, ce ar confirma vinovăția acestuia, dar pe presupunerile acuzării, care nu au în susținere un suport probatoriu, fiind în contradicție cu mijloacele de probă.

5. Procurorul, în temeiul pct.6) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, a contestat cu recurs ordinar decizia, solicitând casarea acesteia, cu remiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În motivarea recursului a invocat că, instanța de apel a dat apreciere incorectă probelor prezentate de acuzare și nu le-a apreciat multilateral și obiectiv, acestea dovedind pe deplin vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii incriminate.

6. Prin decizia Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 01 iulie 2014, a fost admis recursul, casată decizia și dispusă rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În motivarea soluției date, instanța de recurs a constatat că, instanța de apel la examinarea apelului declarat nu a respectat cerințele art.414 Cod de procedură penală, nu a răspuns la toate motivele invocate de apelant, nu a dat apreciere corectă probelor prezentate de către procuror în sprijinul acuzării, potrivit art.101 alin.(1) Cod de procedură, deoarece selectiv a grupat probele pe caz, unele fiind redată în decizie, iar celelalte fiind integral ignorate, ca urmare, nefiind elucidate fapte importante pentru soluționarea justă și promptă a cauzei.

7. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 29 iunie 2015, a fost admis apelul procurorului, casată sentința și pronunțată o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit, pentru prima instanță, prin care Babliuc Eduard a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.328 alin.(3) lit. d) Cod penal, la 6 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice pe termen de 3 ani.

7.1. Petru a se pronunța instanța de apel a constatat fapta și a indicat că, vinovăția inculpatului este dovedită pe deplin prin probe administrate la cauza penală, care au fost cercetate în cadrul ședințelor primei instanțe și verificate în cadrul ședinței instanței de apel, iar prima instanță în mod incorect și cu derogare de la prevederile art.101 Cod de procedură penală a apreciat probele administrate de către acuzator, fapt în temeiul căruia în mod incorect a dispus achitarea inculpatului.

8. Avocații Pruteanu Vitalie și Nagacevschi Vitalie în numele inculpatului, în temeiul prevăzut de art.427 alin.(1) pct.6), 8) Cod de procedură penală, au contestat cu recursuri ordinare decizia, solicitând casarea acesteia cu pronunțarea unei hotărâri de achitare, din motiv că în acțiunile inculpatului nu sunt întrunite elementele infracțiunii.

Totodată, de către avocatul Nagacevschi Vitalie s-a solicitat, după caz, să fie încetat procesul penal.

În susținerea solicitărilor au indicat că, în speță nu au fost administrate probe concludente, pertinente, care ar demonstra cu certitudine vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.328 alin.(3) lit. d) Cod penal, instanța de apel a pronunțat o hotărâre de condamnare contrar prevederilor art.414-418 Cod de procedură penală, adică în baza aceluiași probe pe care inculpatul a fost achitat, a ieșit din limitele învinuirii înaintate de acuzare, a trecut cu tăcerea argumentul apărării, care a fost reținut de prima instanță – că lui Babliuc Eduard nu i-a fost adusă la cunoștință fișa postului de director al PCF.

9. Procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursurilor declarate de avocați, solicitând respingerea acestora, cu menținerea hotărârii atacate ca fiind legală și întemeiată.

10. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 17 mai 2016, au fost admise recursurile ordinare, casată total decizia și dispusă rejudecarea cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În motivarea soluției sale, instanța de recurs a indicat că, instanța de apel a respins demersul apărării privind solicitarea audierii martorilor Gagauz Miron, Burghilă-Leonte Elena, Suruceanu Ion, Stepaniuc Victor, fără a motiva soluția în acest sens, cu toate că, audiind opiniile celorlalți participanți asupra cerinței înaintate, procurorul și reprezentantul ÎS „Calea Ferată din Moldova” au lăsat soluția la discreția instanței (f.d.38, 39, vol. III).

Totodată, instanța de apel contrar prevederilor art.101 Cod de procedură penală a dat apreciere incorectă cumulului de probe administrate, deoarece unilateral a examinat cauza, doar în favoarea acuzării, indicând în susținerea concluziilor sale doar unele fraze din declarațiile martorilor, care în viziunea instanței de apel, confirmă vinovăția inculpatului Babliuc Eduard.

La fel, instanța de apel expunându-se asupra probelor materiale, nu a dat răspuns la argumentele apărării, că fișa de post nu este semnată de Babliuc Eduard, că nu a fost stabilită data aducerii la cunoștință a fișei de post, care urma să fie contrasemnată de acesta, nu a indicat în mod clar și întemeiat care este suma prejudiciului cauzat ÎS „Calea Ferată din Moldova”, nu a dat apreciere faptului, că în actul de revizie nu este indicată constatarea referitor la biroul nr.35 cu suprafața de 30,1 m.p., doar în ce privește biroul nr.21 (f.d.67, vol. I).

11. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 februarie 2017, pronunțată integral la 30 martie 2017, a fost admis apelul procurorului, casată sentința, inclusiv din oficiu, în baza art.409 alin.(2) Cod de procedură penală și pronunțată o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru primă instanță, prin care Babliuc Eduard a fost achitat de sub învinuirea în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.328 alin.(3) lit. d) Cod penal, în temeiul art.390 alin.(1) pct.3) Cod de procedură penală – fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

În motivarea soluției sale, instanța de apel a indicat că, nu poate reține concluzia primei instanțe referitor la achitarea inculpatului Babliuc Eduard din motiv că dânsul a executat un ordin a superiorului, deoarece, în speță nu a fost stabilit printr-un act confirmativ existența unui ordin care să corespundă criteriilor de formă și de fond al acestuia, nu a fost stabilită autoritatea emitentă a acestuia și totodată nu a fost stabilită persoana responsabilă de emiterea acestui ordin și trasă la răspundere conform legislației în vigoare.

În speță, instanța de apel a constatat existența indicațiilor din partea Președintelui Voronin Vladimir date viceprim-ministrului de atunci Stepaniuc Victor, care ulterior l-a contactat pe Gagauz Miron cu rugămintea de a oferi spre locațiune spații pentru activitatea artistică.

Așadar, instanța de apel a stabilit că inculpatul Babliuc Eduard urmează a fi achitat din motiv că faptele acestuia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art.328 alin.(3) lit. d) Cod penal, în conformitate cu art.390 alin.(1) pct.3) Cod de procedură penală, dar nu din motiv că dânsul a executat un

ordin al superiorului în sensul art.40¹ alin.(1), (2) Cod penal.

Cu referire la componența de infracțiune prevăzută de art.328 alin.(3) lit. d) Cod penal, instanța de apel a reținut că din conținutul actului de învinuire rezultă faptul că inculpatului Babliuc Eduard i-a fost incriminată încălcarea obligațiilor stipulate în fișa de post al directorului Palatului de Cultură a Feroviarilor, și anume că cunoscând despre inexistența a careva contracte de locațiune a transmis în folosință biroul nr.35 cu o suprafață de 30,1 m.p. asociației „Euro-Moldova Art”, proiectul republican „Caravela Culturii” pe o perioadă de 16 luni și biroul nr.21 cu suprafața totală de 77,5 m.p. pe o perioadă de 2 ani cet. Suruceanu Ion, prin care acțiuni ÎS „Calea Ferată din Moldova” i-a fost cauzat un prejudiciu material în sumă de 215 989,10 lei.

Instanța de apel a indicat că din materialele cauzei penale, nu se reține că fișa de post i-a fost adusă spre cunoștință inculpatului Babliuc Eduard sub semnătură, fapt confirmat prin lipsa semnăturii acestuia, totodată, Babliuc Eduard a concretizat în instanța de apel că la momentul angajării sale, verbal i-a fost comunicat că atribuțiile sale sunt de a organiza concerte și a verifica starea tehnică la palat.

La fel, instanța de apel a reținut că, atât martorul Suruceanu Ion, cât și martorul Burghilă-Leonte Elena au indicat că spațiile în incinta Palatului de Cultură a Feroviarilor au fost acordate de către Babliuc Eduard, după adresarea lor către Voronin Vladimir și Stepaniuc Victor, care ulterior, s-au adresat cu această solicitare la directorul ÎS „Calea Ferată din Moldova” la acel moment Gagauz Miron, martorii indicând că nu au încheiat contracte de locațiune, însă ei au organizat concerte gratis pentru lucrătorii ÎS „Calea Ferată din Moldova”.

Martorul Gagauz Miron a declarat că conform atribuțiilor sale de serviciu Babliuc Eduard nu era în drept și împuternicit să încheie contracte de locațiune, ca director al Palatului de cultură trebuia să creeze condiții pentru a stimula oamenii de creație. Totodată, Gagauz Miron a declarat că dânsul a dat indicație pentru acordarea spațiului pentru creație, dar nu pentru folosință îndelungată.

Din conținutul procesului-verbal de confruntare dintre bănuitul Babliuc Eduard și martorul Gagauz Miron rezultă că bănuitul Babliuc Eduard și-a menținut declarațiile date anterior în cadrul urmăririi penale, iar martorul Gagauz Miron a declarat că nu exclude faptul că în situații de serviciu l-a contactat pe Babliuc Eduard și l-a rugat ca acesta să găsească posibilitate ca să transmită temporar la solicitarea lui Suruceanu Ion și Burghilă Lenuța spațiu în Palatul de Cultură al Feroviarilor în condiții reciproc avantajoase.

La fel, martorul Spînu Eftimia în instanța de apel a indicat că spațiile nu puteau fi date în chirie fără a fi coordonată chestiunea dată cu întreprinderea de stat, iar martorul Basiul Taisia a declarat că Eduard Babliuc a dat aceste spatii în folosință la indicația unui demnitar de stat. „Caravela Culturii” s-a aflat în incinta Palatului de Cultură a Feroviarilor în perioada anilor 2007-2009 și la fel din spusele lui Eduard Babliuc a fost dat în folosință în baza indicației verbale a viceprim-ministrului Stepaniuc Victor.

Fiind audiat în cadrul ședinței de judecată în instanța de apel, martorul Stepaniuc Victor a indicat că în perioada când acesta a fost vice-premier a primit indicații pentru a fi create condiții favorabile pentru a face repetiții la Palat pentru Burghilă-Leonte Elena, cu proiectul „Caravela Culturii”, Președintele i-a dat indicații

să se ocupe cu aceste probleme și cu sediul. Martorul a indicat că l-a telefonat pe Babliuc Eduard să-l întrebe dacă sunt libere sălile, iar acesta i-a confirmat că sunt. Totodată, a vorbit la telefon cu Gagauz Miron și i-a spus să organizeze aceste spații.

Tot în acest context, instanța de apel a constatat că declarațiile menționate nu pot fi puse la baza unei sentințe de condamnare, dar dimpotrivă aceste declarații confirmă afirmațiile inculpatului Babliuc Eduard.

Instanța de apel a apreciat critic argumentele invocate de acuzatorul de stat precum că, conform fișei postului Babliuc Eduard era obligat să verifice respectarea condițiilor prevăzute în contractele de locațiune cu privire la spațiile și teritoriul aferent Palatului de Cultură al Feroviarilor închiriate, nefiind în drept să le transmită în folosință fără existența contractelor, or, din materialele cauzei penale rezultă că fișa de post nu i-a fost adusă spre cunoștință inculpatului Babliuc Eduard sub semnătură, ceea ce în opinia instanței de apel denotă că dânsul nu cunoștea efectiv despre obligația referitor la verificarea respectării condițiilor prevăzute în contractele de locațiune.

Mai mult, instanța de apel a constatat că argumentele acuzării se combat și prin declarațiile martorului Gagauz Miron, care a indicat că conform atribuțiilor sale de serviciu Babliuc Eduard nu era în drept și nici împuternicit să încheie contracte de locațiune, dar în calitatea sa de director al Palatului de Cultură trebuia să creeze condiții pentru a stimula oamenii de creație, declarații care confirmă cele susținute de însuși inculpatul Babliuc Eduard.

Instanța de apel a respins ca neîntemeiate argumentele procurorului referitor la faptul că prejudiciul cauzat de către Babliuc Eduard a fost calculat și stabilit de către secția de întreținere a edificiilor civile st. Chișinău ÎS „Calea Ferată din Moldova”, instituție abilitată cu dreptul de a calcula cuantumul chiriei și utilităților din Palatul de Cultură al Feroviarilor, conform formulei de calcul a utilităților și chiriei la întreprinderile de stat care este stabilită în Legea bugetului Republicii Moldova, în acest sens fiind relevantă concluzia primei instanțe care a stabilit că în acest caz cele incriminate inculpatului Babliuc Eduard referitor la cauzarea daunelor în proporții deosebit de mari nu au o probațiune certă și pertinentă, nefiind fundamentată pe calcule autentice și oficiale.

Totodată, instanța de apel a reținut că în actul de revizie nu este indicată constatarea referitor la biroul nr.35 cu suprafața de 30,1 m.p., ci doar în ce privește biroul nr.21 (f.d.67, vol. I).

La fel, instanța de apel a respins ca nefondate și afirmațiile acuzatorului de stat referitor la faptul că, nici la etapa urmăririi penale și nici în urma cercetării judecătorești nu a fost stabilit faptul existenței unui ordin a conducerii ÎS „Calea Ferată din Moldova” referitor la transmiterea în locațiune cu titlu gratuit și fără întocmirea contractelor de locațiune a birourilor din cadrul Palatului de Cultură al Feroviarilor ÎS „Calea Ferată din Moldova”, or, din declarațiile martorilor (Suruceanu Ion, Burghilă-Leonte Elena, Gagauz Miron, Spînu Eftimia, Stepaniuc Victor, Basiul Taisia) care au fost audiați în cadrul cercetării judecătorești, s-a constatat că aceste spații au fost date în chirie ca urmare a indicațiilor Președintelui Voronin Vladimir date viceprim-ministrului de atunci Stepaniuc Victor, iar ultimul i-a contactat telefonic atât pe Babliuc Eduard, cât și pe Gagauz Miron pentru a fi soluționată chestiunea referitor la acordarea spațiilor din Palatul de Cultură al

Feroviarilor.

Referitor la argumentele procurorului privind faptul că Babliuc Eduard nu a adus la cunoștință administrației ÎS „Calea Ferată din Moldova” faptul folosirii birourilor de către alte persoane și cunoscând că la folosirea acestor spații sunt suportate cheltuieli financiare nu a solicitat achitarea acestora de către beneficiari și nu a comunicat conducerii despre problema creată, instanța de apel a indicat că din materialele acumulate la cauza penală s-a constatat că Gagauz Miron care era director general al ÎS „Calea Ferată din Moldova” și reprezenta administrația acesteia, cunoștea despre faptul folosirii birourilor de către alte persoane, or, din conținutul procesului-verbal de confruntare din 18 mai 2011 martorul Gagauz Miron nu a exclus faptul că l-a contactat pe Babliuc Eduard și l-a rugat să găsească posibilitate ca să transmită temporar la solicitarea lui Suruceanu Ion și Burghilă Lenuța spații în Palatul de Cultură al Feroviarilor.

În concluzie instanța de apel a menționat că, din cumulul probelor administrate la materialele cauzei nu a fost constatat că acțiunile inculpatului Babliuc Eduard întrunesc semnele laturii obiective și subiective a infracțiunii incriminate acestuia prin actul de învinuire. Din probele prezentate de acuzatorul de stat s-a constatat cert faptul că inculpatul a primit indicație de la superiorul său directorul ÎS „Calea Ferată din Moldova”, Gagauz Miron, pentru a fi date spațiile indicate în folosință lui Suruceanu Ion și pentru proiectul „Caravela Culturii”, iar încheierea contractelor de locațiune era în competența șefului secției de întreținere a edificiilor civile Chișinău, filiala Întreprinderii de Stat „Calea Ferată din Moldova” cu autorizația și coordonarea ÎS „Calea Ferată din Moldova”.

12. Procurorul, în temeiul pct.6) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, a contestat cu recurs decizia, solicitând casarea acesteia, cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În motivarea recursului procurorul a invocat că, instanța de apel nu a luat măsurile necesare pentru ca probele prezentate de partea acuzării să fie cercetate și apreciate la justa lor valoare, astfel ca toate elementele de fapt să aibă o relevanță juridică, iar prin această inactivitate instanța de apel a provocat o stare de incertitudine și neclaritate cu privire la soluția adoptată, or, fiecare din criticile aduse de către instanța de apel referitor la probele acuzării sunt expuse neargumentat și selectiv preluate din soluțiile anterioare adoptate în speța dată.

Susține procurorul că, instanța de apel selectiv a grupat probele pe caz, unele fiind redată în decizie, iar celelalte fiind integral ignorate, neanalizate, neapreciate, ca urmare nefiind elucidate faptele importante pentru soluționarea justă și promptă a cauzei, or, conform fișei postului, Babliuc Eduard era obligat să verifice respectarea condițiilor prevăzute în contractele de locațiune cu privire la spațiile și teritoriul aferent Palatului de Cultură al Feroviarilor închiriate, nefiind în drept să le transmită în folosință fără încheierea contractelor.

În aceeași ordine de idei, acuzarea atrage atenția asupra faptului că spațiile vizate au fost transmise ilegal altor persoane pe perioade îndelungate, iar inculpatul cunoscând acest fapt, precum și despre lipsa contractelor ce ar legaliza transmiterea lor, inclusiv și despre cheltuielile de întreținere a acestora, care erau suportate de ÎS „Calea Ferată din Moldova”, conștient și intenționat admitea efectele distructive al faptelor de încălcare a obligațiilor de serviciu.

Inculpatul intenționat a depășit limitele drepturilor și obligațiilor sale de serviciu și în perioada anilor 2008-2010, cunoscând cu certitudine despre faptul inexistenței a careva contracte de locațiune încheiate în procedură legală, personal a transmis în folosință, în blocul nr.3 a Palatului de Cultură al Feroviarilor biroul nr.35 cu o suprafață de 30,1 m.p. Asociației „Euro-Moldova Art”, proiectului republican „Caravella Culturii” pe o perioadă de 16 luni și biroul nr.21 cu suprafața totală de 77,5 m.p. pe o perioadă de 2 ani cet. Suruceanu Ion, ultimul efectuând reparație și amenajând biroul menționat în studioul pentru înregistrări audio, fără acordul scris a conducerii ÎS „Calea Ferată din Moldova”.

În opinia acușării, este nefondată afirmația instanței de apel, preluată din soluțiile anterioare pronunțate în cazul dat, prin care instanțele au menționat și au constatat că și la moment în Palatul de Cultură al Feroviarilor ÎS „Calea Ferată din Moldova” există oficii ce nu sunt folosite, or chiar și dacă această situație există, faptul dat nu impune administrația Palatului de Cultură al Feroviarilor ÎS „Calea Ferată din Moldova” să le transmită în folosință cu titlu gratuit.

Instanța justifică acțiunile inculpatului Babliuc Eduard prin faptul că acesta a primit indicații de la superiorul său directorul ÎS „Calea Ferată din Moldova” Gagauz Miron, iar faptul încheierii contractelor de locațiune țineau de competența șefului Secției de întreținere a edificiilor civile st. Chișinău ÎS „Calea Ferată din Moldova” cu autorizarea și în coordonarea conducerii ÎS „Calea Ferată din Moldova”, afirmație care vine în contradicție cu declarațiile martorului Gagauz Miron care a specificat în cadrul audierilor sale că nu este în drept să dea indicații lui Babliuc Eduard, precum și faptul că nemijlocit Babliuc Eduard nu era în drept să dea în chirie careva spații.

Mai mult, dacă admitem conceptual că astfel de indicații au fost date, privind darea în chirie a acestor spații, care a fost motivul ca Babliuc Eduard în detrimentul subdiviziunii în care activa, să accepte darea în chirie cu titlu gratuit, dar nu cu respectarea legislației în vigoare, ca mai apoi însăși factorii de decizie să și reclamele pretinsele acțiuni ilegale ale lui Babliuc Eduard, care a prejudiciat grav interesele întreprinderii ÎS „Calea Ferată din Moldova”, suma prejudiciului fiind estimată la 215 989,1 lei, ceea ce constituie proporții deosebit de mari.

De asemenea a omis instanța de apel și acel fapt că pe parcursul anilor 2008 - 2010, Babliuc Eduard nu a adus la cunoștință administrației ÎS „Calea Ferată din Moldova”, faptul folosirii birourilor de către alte persoane, cunoscând că la folosirea acestor spații sunt suportate cheltuieli financiare, nu a solicitat achitarea acestora de la beneficiarii acestor spații, nu a comunicat despre problema vizată, fapt ce denotă că ultimul a eludat în mod intenționat îndeplinirea obligațiilor de serviciu.

La fel, acușarea remarcă acel fapt că funcția de administrator al Palatului de Cultură al Feroviarilor, subdiviziune a ÎS „Calea Ferată din Moldova”, inculpatul a obținut-o fiind numit în această funcție în baza ordinului nr.388 din 09 iulie 2003, astfel dânsul fiind persoană cu funcție de răspundere, căreia în baza fișei postului iau fost acordate drepturi și obligații în vederea exercitării funcției de administrare a proprietății de stat.

Competența de serviciu a făptașului a fost rezultată prin ordinul de numire în această funcție, ori în mod firesc, pentru a depăși limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, trebuie mai întâi să te afli în cadrul acestor limite, însă ulterior

desfășurarea activității infracționale a luat o asemenea turnură, încât cele săvârșite de făptuitor excedă cadrul limitelor și atribuțiilor acordate prin lege.

Conform fișei postului, inculpatul era obligat să verifice respectarea condițiilor prevăzute în contractele de locațiune cu privire la spațiile și teritoriul aferent Palatului de Cultură al Feroviarilor închiriate, iar argumentul instanței de apel că această fișă nu a fost semnată, este unul formal, or nesemnarea acesteia de către inculpat nu a creat careva impedimente acestuia să activeze în cadrul subdiviziunii a ÎS „Calea Ferată din Moldova”, timp de 5 ani, respectiv să dispună de drepturi și obligații.

Acuzarea reiterează că, prejudiciul cauzat a fost calculat și stabilit de către secția de întreținere a edificiilor civile st. Chișinău ÎS „Calea Ferată din Moldova”, instituție abilitată cu dreptul de a calcula cuantumul chiriei și utilităților din Palatul de Cultură al Feroviarilor, conform formulei de calcul a utilităților și chiriei la întreprinderile de stat care este stabilită în Legea bugetului Republicii Moldova.

Mai mult, conform calculului consumului de energie electrică și apă în încăperile Palatului de Cultură al Feroviarilor în anii 2009-2010, conform căruia Asociația „Euro-Moldova Art”, proiectul republican „Caravela Culturii” a consumat energie electrică în sumă de 4 799,13 lei și apă în sumă de 105,77 lei.

Suruceanu Ion a consumat energie electrică în sumă de 12 252,45 lei și apă în sumă de 362,30 lei (f.d.94, vol. I).

Prin actul de revizie din 19 octombrie 2010 (f.d.64-68, vol. I) efectuat de către secția revizie a ÎS „Calea Ferată din Moldova”, au fost depistate încălcări la darea în locațiune a birourilor din blocul nr.3 al Palatului de Cultură al Feroviarilor de către administratorul Babliuc Eduard și se constată sumele care urmau a fi încasate în contabilitatea ÎS „Calea Ferată din Moldova”.

Astfel, acțiunile vădit ilegale ale inculpatului au fost constatate printr-un act de control necontestat și cu forță juridică, conform căruia s-a indicat expres asupra derogărilor de la legislația în vigoare stabilită.

În opinia acuzării vinovăția lui Babliuc Eduard în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.328 alin.(3) lit. d) Cod penal este dovedită pe deplin, iar instanțele de fond, eronat și tendențios au statuat asupra oportunității achitării inculpatului.

12.1. Reprezentantul părții vătămate ÎS „Calea Ferată din Moldova”, Topala Iurii, la 24 iulie 2017, în temeiul pct.6) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, a contestat cu recurs ordinar decizia, solicitând casarea acesteia cu menținerea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 29 iunie 2015.

Totodată, recurentul a solicitat repunerea în termen a recursului.

În motivarea recursului sa invocat că, decizia instanței de apel este nefondată și pasibilă casării, deoarece nu a acordat deplină atenție prevederilor art.101 Cod de procedură penală, or, la materialele cauzei sunt anexate probele care cu certitudine dovedesc temeinicia acțiunii civile înaintate, însă instanța de apel eronat le consideră ca neîntemeiate.

În cauză sunt prezente elementele ale erorii grave de fapt, întrucât din examinarea coroborată a materialului cauzei, rezultă un viciu juridic la stabilirea temeiurilor de fapt și de drept care au dus la admiterea apelului acuzării.

Decizia instanței de apel prezintă, neîndoielnic, deficiențe sub aspectul motivării, necorespunzând cerințelor stipulate în art.417 alin.(1) pct.8) Cod de

procedură penală, însă contribuția instanței se reduce doar la enunțarea temeiurilor pentru achitarea inculpatului și aprecierea unilaterală a probelor administrate

Instanța de apel în ședința de judecată din 16 februarie 2017 nu a dat apreciere justă probelor, inclusiv și a declarațiilor martorilor din partea acuzării, nu a apreciat critic versiunea apărării precum că Babliuc Eduard îndeplinea indicațiile conducerii întreprinderii, deoarece nu au fost prezentate probe în susținerea acestei versiuni.

13. Reprezentantul părții vătămate ÎS „Calea Ferată a Moldovei”, Briceac Ion, a depus referință asupra recursului declarat de procuror, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel, cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Consideră că, soluția instanței de apel, de achitare a inculpatului Babliuc Eduard, este una vădit neîntemeiată. Babliuc Eduard, conform fișei de post era obligat să verifice respectarea condițiilor prevăzute în contractele de locațiune cu privire la spațiile și teritoriul aferent Palatului de Cultură al Feroviarilor închiriate, nefiind în drept să le transmită în folosință fără existența contractelor.

Inculpatul intenționat a depășit limita drepturilor și obligațiilor sale de serviciu și în perioada anilor 2008-2010, cunoscând cu certitudine despre faptul inexistenței a careva contracte de locațiune încheiate în procedură legală, personal a transmis în folosință, în blocul nr.3 a Palatului de Cultură al Feroviarilor biroul nr.35 cu o suprafață de 30,1 m.p. Asociației „Euro-Moldova Art”, proiectului republican „Caravela Culturii” pe o perioadă de 16 luni și biroul nr.21 cu suprafața totală de 77,5 m.p. pe o perioadă de 2 ani cet. Suruceanu Ion, ultimul efectuând reparație și amenajând biroul menționat în studioul pentru înregistrări audio, fără acordul scris a conducerii ÎS „Calea Ferată din Moldova”.

13.1. Inculpatul la fel, a prezentat referință asupra recursurilor declarate de procuror și reprezentantul părții vătămate, opinând pentru inadmisibilitatea acestora, al procurorului ca fiind vădit neîntemeiat, iar al reprezentantului părții vătămate ca depus peste termen.

În argumentarea referinței a indicat că, atât în cadrul urmăririi penale, cât și în cadrul cercetării judecătorești, Babliuc Eduard a pledat nevinovat, iar declarațiile acestuia coroborează cu declarațiile martorilor audiați în ședințele de judecată.

Potrivit probelor prezentate instanței, ÎS „Calea Ferată din Moldova” nu i-a fost adus nici un prejudiciu, chiar și calculul pretinsului prejudiciu s-a făcut în mod arbitrar. De către organul de urmărire penală nu a fost stabilit cu precizie câte zile s-au folosit de oficii Burgilă Lenuța și Suruceanu Ion, în ce perioadă a anului (pe perioadă de iarnă sau vară), care au fost cheltuielile reale pentru întreținerea acestor localuri, sau compensat sau nu cheltuielile pentru folosirea oficiilor cu serviciile acordate de artiști prin prezentarea de concerte gratuite lucrătorilor întreprinderii.

În opinia părții apărării, de altfel acceptată de instanțele de judecată, acuzarea nu a demonstrat prin probe pertinente, concludente și utile săvârșirea de către acuzat a infracțiunii imputate, învinuirea fiind construită pe presupuneri, care nu au fost cu nimic argumentate. Dacă în speță a fost cauzat prejudiciu, vinovați ar trebui recunoscuți conducătorii întreprinderii care au permis punerea la dispoziție a oficiilor și nu au verificat dacă au fost sau nu încheiate contractele respective.

În cadrul examinării cauzei a fost dovedit faptul că inculpatul a primit indicație de la superiorul sau - directorul ÎS „Calea Ferată din Moldova”, Gagauz

Miron, formalitățile fiind respectate, conducerea cunoscând despre faptul că sunt servicii în atribuția cărora se afla încheierea contractelor de locațiune.

Din probele prezentate instanțelor de judecată, este evident faptul că punerea oficiilor la dispoziția artiștilor, a avut un scop nobil: propagarea culturii în masele largi ale angajaților ÎS „Calea Ferată din Moldova”.

Partea apărării considera că instanțele de judecată corect au ajuns la concluzia de achitare a lui Babliuc Eduard de sub învinuirea înaintată.

Totodată, procurorul în recursul declarat critică hotărârile instanțelor judecătorești, manifestând dezacordul cu acestea, însă argumentele acestuia nu au suport probatoriu și contravin probelor administrate, or, acestea au făcut obiectul judecării în instanța de apel, iar concluzia adoptată de instanță este legală, întemeiată și absolut motivată, corespunzând prevederilor art.art.414, 417 Cod de procedură penală.

Referitor la recursul declarat de partea vătămata ÎS „Calea Ferată din Moldova”, se arată că acesta a fost depus cu omiterea termenului legal, nefiind indicat temei de repunere în termen.

14. Judecând recursurile declarate în baza materialelor dosarului și în raport cu motivele invocate, Colegiul penal lărgit consideră că acestea urmează a fi respinse ca inadmisibile din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art.435 alin.(1) pct.1) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța este în drept să respingă recursul ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate, în cazul în care se constată că recursul nu a fost declarat cu respectarea condițiilor legale (este tardiv sau inadmisibil) ori nu este întemeiat legal (este nefondat). Recursul este nefondat atunci când hotărârea atacată este legală, întemeiată și motivată.

14.1. Referitor la recursul declarat de procuror.

Conform art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului, pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în baza temeiurilor stipulate în acest articol.

Din textul recursului, se constată că recurentul invocă drept temei de declarare a acestuia prevederile art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, potrivit căruia hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

În esență, recurentul critică hotărârea instanței de apel din motiv că aceasta nu a dat o apreciere corespunzătoare probelor cercetate, pe când în opinia procurorului ele demonstrează indubitabil vinovăția lui Babliuc Eduard de cele incriminate prin rechizitoriu.

Raportând materialele dosarului la criticele recurentului, Colegiul penal lărgit conchide că eroarea semnalată nu este prezentă la caz și este invocată neîntemeiat de titular, iar pentru a statua astfel s-a rezultat din raționamentele ce urmează.

În primul rând, instanța de recurs ține să remarce că, la această etapă a procedurilor nu se supune unei analize repetate conținutul mijloacelor de probă, nu se dă o nouă apreciere materialului probator și nici nu se stabilește o altă situație de fapt, decât cea constatată de instanțele de fond și apel, aceasta fiind atribuțiile

exclusive ale acestor instanțe.

Deci, Colegiul nu examinează criticele referitoare la presupusa greșită reținere, pe baza probelor administrate în cauză, a anumitor elemente factice, ci verifică, prin raportare la situația de fapt stabilită de către instanța de apel, corectitudinea soluției de achitare adoptată în privința inculpatului Babliuc Eduard.

Totodată, se impune precizarea că chestiunea de apreciere a probelor și temeinicia faptelor dovedite de ele, nu este obiect de cercetare la etapa judecării cauzei în recurs.

Or, pentru a constitui temei de casare, eroarea de fapt trebuie să fie gravă, adică, pe de o parte, să fi influențat asupra soluției cauzei, iar pe de altă parte să fie vădită, neîndoielnică.

Eroarea gravă de fapt nu privește dreptul de apreciere a probelor, ci discrepanța între cele reținute de instanță și conținutul real al probelor, prin ignorarea unor aspecte evidente ce au avut drept consecință pronunțarea altei soluții decât cea pe care materialul probator o susține.

În cauza deferită judecării, o atare eroare nu a fost constatată de către instanța de recurs.

Mai mult, raportând cele expuse supra la verificarea și aprecierea probelor efectuată de instanța de apel, Colegiul penal lărgit conchide că instanța de apel corect a ajuns la concluzia casării sentinței primei instanțe și achitării inculpatului de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.328 alin.(3) lit. d) Cod penal, just a apreciat că probele administrate în cauză nu dovedesc, în afara oricăror dubii, că fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

Prin urmare, opozabil celor enunțate de recurent, Colegiul penal lărgit subsidiar verificând materialele dosarului, specifică că judecând apelul declarat, instanța de apel a examinat cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv, adoptând o soluție corectă de achitare a lui Babliuc Eduard, învinuit de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.328 alin.(3) lit. d) Cod penal, din motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

În atare circumstanțe, nu pot fi considerate admisibile argumentele procurorului privitor la faptul că din probele cercetate de instanțe se dovedește indubitabil vinovăția lui Babliuc Eduard de săvârșirea infracțiunii incriminate.

Atunci când unei persoane i se reproșează săvârșirea unei fapte penale și i se aduce o acuzație, aceasta trebuie să fie bazată pe probe pertinente, veridice și concludente care dovedesc, dincolo de orice îndoială rezonabilă, că fapta există, această faptă constituie infracțiune și a fost săvârșită anume de inculpat.

Pe de altă parte, urmează a se consemna că procurorul, în virtutea atribuțiilor sale funcționale stipulate în art.art.5-6 a Legii nr.3 din 25 februarie 2016 „Cu privire la Procuratură”, reprezentând învinuirea în instanța de judecată, are un rol activ de a contribui la aflarea adevărului în cadrul procesului penal. La fel și din prevederile art.53 Codul de procedură penală, deducem că elementele procesului de tip advers indică la faptul că procurorul, în calitatea sa de titular al acțiunii penale, trebuie să dovedească dincolo de orice îndoială rezonabilă acuzarea, fapta și vinovăția la care face referire prin actul de sesizare, întrucât instanța, la rândul ei, nu are sarcina probei, aceasta din urmă revenindu-i procurorului.

În același context, în conformitate cu art.19 alin.(3) coroborat cu art.254

alin.(1) Cod de procedură penală, organul de urmărire penală are obligația de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă și obiectivă, a circumstanțelor cauzei, de a evidenția atât circumstanțele care dovedesc vinovăția bănuitului, învinuitului, inculpatului, cât și cele care îl dezvinovătesc.

În cauza deferită judecătii instanța de recurs constată că procurorul nu a îndeplinit exact aceste atribuții funcționale și nu a prezentat probe suficiente care ar contribui la aflarea adevărului.

Or, partea acuzării nu a elucidat și nu a acumulat careva probe pentru a exclude dubiile ce țin de acțiunile întreprinse de inculpat pentru a da în locațiune cu titlu gratuit birourile nr.35 și nr.21 din cadrul Palatului de Cultură a Feroviarilor, aducerea la cunoștință a fișei postului inculpatului Babliuc Eduard, necunoașterea de către conducerea ÎS „Calea Ferată din Moldova” a faptului dării în locațiune cu titlu gratuit a birourilor nr.35 și nr.21.

Respectiv, instanța de apel corect a statuat asupra nevinovăției inculpatului Babliuc Eduard în săvârșirea infracțiunii incriminate, indicând că, spațiile au fost date în chirie ca urmare a indicațiilor Președintelui Voronin Vladimir date viceprim-ministrului de atunci Stepaniuc Victor; Gagauz Miron care era director general al ÎS „Calea Ferată din Moldova” și reprezenta administrația acesteia, cunoștea despre faptul folosirii birourilor de către alte persoane; din materialele cauzei penale, nu se reține că fișa de post i-a fost adusă spre cunoștință inculpatului Babliuc Eduard sub semnătură; mai mult, încheierea contractelor de locațiune ține de competența șefului secției de întreținere a edificiilor civile Chișinău, filiala ÎS „Calea Ferată din Moldova” cu autorizația și coordonarea ÎS „Calea Ferată din Moldova”

În acest context, Colegiul lărgit consideră oportun de a consemna că, instanța de apel a făcut o analiză minuțioasă a tuturor probelor administrate pe parcursul procesului penal, ajungând la concluzia corectă că acestea nu dovedesc vinovăția inculpatului în cele incriminate.

Potrivit jurisprudenței CEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de instanța de fond.

În cazul în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările, care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță (hotărârile CEDO Garcia Ruis c. Spaniei, Helle c. Finlandei).

Totodată, art.6 din CțEDO impune în sarcina instanței, obligația de a efectua o examinare efectivă a motivelor, argumentelor și probelor propuse de părți, cu excepția cazului în care se apreciază relevanța acestora, iar obligația motivării deciziilor, impusă instanțelor de art.6 § 1 din CțEDO, nu poate fi înțeleasă ca impunând formularea unui răspuns detaliat la fiecare argument (hotărârile CEDO, pct.80-81 Perez c. Franței, Van de Hurk c. Țărilor de Jos).

În legea procesuală penală, prezumția de nevinovăție este înscrisă între regulile de bază ale procesului penal, în art.8 Cod de procedură penală, statuându-se că persoana acuzată de săvârșirea unei infracțiuni este prezumată nevinovată atâta timp, cât vinovăția sa nu îi va fi dovedită în modul prevăzut de lege, într-un proces judiciar public, în cadrul căruia îi vor fi asigurate toate garanțiile necesare apărării

sale și nu va fi constatată printr-o hotărâre judecătorească de condamnare definitivă.

Nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăția sa.

Concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, se interpretează în favoarea inculpatului.

Astfel, având în vedere că, la formularea concluziei despre vinovăția lui Babliuc Eduard, instanța trebuie să-și întemeieze convingerea asupra vinovăției pe baza unor probe sigure, certe și întrucât în cauză probele în acuzare nu au un caracter cert, nu sunt decisive sau sunt incomplete, lăsând loc unei nesiguranțe în privința vinovăției inculpatului, se impune a se da eficiență regulii potrivit căreia orice îndoială este apreciată în favoarea ultimului.

Concomitent, instanța de recurs menționează că instanța de apel corect a conchis că totalitatea probelor administrate nu confirmă temeinicia învinuirii aduse, nefiind prezentate pe cauză probe pertinente, concludente și utile, care ar putea fi puse la baza unei sentințe de condamnare.

Totodată, instanța de recurs reține că procurorul a indicat ca motiv de casare a deciziei instanței de apel, faptul că instanța nu s-a expus asupra tuturor motivelor invocate în apel, însă recurentul nu a indicat concret asupra căror motive nu s-a expus instanța de apel, or, poziția instanței de recurs de a suplini din oficiu recursul procurorului prin constatarea subiective constituie o derogare de la principiul contradictorialității în condițiile egalității armelor și este inadmisibil ca instanța de judecată să se manifeste, în sensul agravării situației inculpatului, din oficiu.

Pentru toate considerentele ce preced, Colegiul penal lărgit subliniază că soluția instanței de apel privitor la achitarea lui Babliuc Eduard de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.328 alin.(3) lit. d) Cod penal, este corectă.

În fapt, decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, ea fiind legală și motivată, mai mult, instanța de apel, a apreciat just probatoriul administrat, specificând motivele pe care și-a întemeiat soluția, iar criticile din recursul declarat de acuzare, sunt vădit neîntemeiate.

În consecință, Colegiul penal lărgit statuează că la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art. art.414-419 Cod de procedură penală și a pronunțat o hotărâre legală, astfel lipsind temeiuri pentru admiterea recursului ordinar în sensul declarat de procuror.

14.2. Referitor la recursul declarat de reprezentantul părții vătămate ÎS „Calea Ferată din Moldova” Iurie Topală.

Potrivit art.420 Cod de procedură penală, pot fi atacate cu recurs deciziile pronunțate de curțile de apel ca instanțe de apel, însă nu pot fi atacate cu recurs deciziile în privința cărora persoanele indicate în art.401 Cod de procedură penală, nu au folosit calea apelului ori au retras apelul, dacă legea prevede această cale de atac. Persoana care nu a folosit apelul poate ataca cu recurs decizia instanței de apel numai dacă prin hotărârea atacată a fost modificată soluția primei instanțe și prin aceasta i s-a înrăutățit situația.

Din actele cauzei rezultă că, partea vătămată nu a contestat cu apel sentința Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 11 ianuarie 2013, cauza penală fiind examinată în ordine de apel la apelul declarat de procuror prin care s-a solicitat pronunțarea unei hotărâri de condamnare, apelul fiind admis, casată sentința inclusiv

din oficiu, în baza art.409 alin.(2) Cod de procedură penală, și pronunțată o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru primă instanță, prin care Babliuc Eduard a fost achitat de sub învinuirea în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.328 alin.(3) lit. d) Cod penal, în temeiul art.390 alin. (1) pct. 3) Cod de procedură penală.

Mai mult, având în vedere că prima instanță în sentința de achitare a constatat ca nefiind dovedită vinovăția inculpatului, neatacarea acesteia cu apel de către partea vătămată, evidențiază faptul că ultima este de acord în totalitate cu sentința pronunțată, iar pe cale de consecință, invocarea vinovăției inculpatului în ordine de recurs este lipsită de orice suport juridic.

Mai mult, Colegiul penal reține că recursul declarat de reprezentantul părții vătămate ÎS „Calea Ferată din Moldova” Iurie Topală, a fost depus cu omiterea termenului de 30 de zile stabilit de lege, or, conform procesului-verbal al ședinței de judecată din 16 februarie 2017 (f.d.165-170 vol. III), a fost pronunțat dispozitivul deciziei instanței de apel în prezența reprezentantul părții vătămate, cu înștiințarea lor despre pronunțarea și primirea deciziei integrale la 16 martie 2017, care însă a fost amânată pentru 30 martie 2017.

Totodată, potrivit art.422 Cod de procedură penală, termenul de recurs este de 30 de zile **de la data pronunțării deciziei motivate** și nu există temeiuri pentru repunerea în termen a recursului declarat tardiv.

15. În conformitate cu art.art.435 alin.(1) pct.1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE :

Respinge ca inadmisibile recursurile ordinare declarate de procurorul în Procuratura de circumscriptie Chișinău Djulieta Devder și de reprezentantul părții vătămate ÎS ”Calea Ferată din Moldova” Iurie Topală, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 februarie 2017, în cauza penală privindu-l pe Babliuc Eduard Xxxxx.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 02 martie 2018.

Președinte

Anatolie Țurcan

Judecători

Ion Druță

Mariana Pitic

Dumitru Mardari

Iurie Bejenaru